

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรโยธาภายใต้กรอบการเปิดเสรีการค้าอาเซียน
คำสำคัญ	การประกอบวิชาชีพวิศวกรโยธา / การเปิดการค้าเสรีอาเซียน
ชื่อนักศึกษา	นำโชค หมั่นทำ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.บวรวิทย์ เปรื่องวงศ์ รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธาภายใต้กรอบการเปิดเสรีทางการค้าอาเซียน (Legal Problems and Obstacles in carrying out Civil Engineering Profession under the framework of the ASEAN Free Trade Agreement (AFTA)) โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างความร่วมมือกันในการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือระหว่างประเทศ อันเกิดจากการจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) ให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือใน 7 สาขาวิชาชีพ ซึ่งหนึ่งในวิชาชีพนั้นคือ “วิชาชีพวิศวกรรม” โดยมีข้อตกลงว่าแต่ละประเทศจะต้องยอมรับซึ่งกันและกัน ในคุณสมบัติ มาตรฐาน ทักษะ ความสามารถในการประกอบวิชาชีพหรือในการทำงานของแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกเช่นเดียวกัน ผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศของตนและยอมรับคุณสมบัติด้านการศึกษาที่ใช้ในการประกอบวิชาชีพ (Professional education) ซึ่งพิจารณาได้จาก วุฒิบัตรทางการศึกษาหรือคุณสมบัติด้านประสบการณ์จากการประกอบวิชาชีพ (Professional experience) และคุณสมบัติด้านการได้รับใบอนุญาต (License) หรือการได้รับใบรับรองการศึกษา (Certification) การประกอบวิชาชีพนั้น ๆ อย่างเป็นทางการ รวมทั้งการสอบและการเป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการผ่อนปรนในส่วนของการเข้าเมืองและการทำงานด้วย แต่ถ้าวางประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศไทยต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522

จากปัญหาข้างต้นผู้ศึกษาวิเคราะห์ว่า พระราชบัญญัติสภาวิศวกร พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ที่เป็นกฎหมาย

แม่บทในการบังคับใช้กับวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศไทยก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคที่วิศวกรชาวต่างชาติของประเทศคู่ภาคีไม่อาจจะมาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมภายในประเทศไทยได้เพราะขาดคุณสมบัติในการมีสัญชาติไทยและสถานภาพตามกฎหมายคนเข้าเมือง ความรับผิดชอบของวิศวกรรมรวมทั้งการควบคุมคุณภาพของวิชาชีพวิศวกรรม

จากปัญหาข้างต้นผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่าเพื่อให้กฎหมายภายในของประเทศไทยสอดคล้องกับข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี จึงควรที่จะแก้ไขบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาวิศวกร พ.ศ.2542 และข้อกำหนดการขออนุญาตตรวจลงตราให้ได้รับสิทธิอยู่ในประเทศไทยได้ตามกรอบของงานที่ทำโดยกำหนดให้วิศวกรโยธาชาวต่างชาติสามารถที่จะยื่นขอรับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธาได้และให้ได้รับการพิจารณาจัดลำดับชั้นของวิศวกรโยธาชาวต่างชาติตามมาตรฐานเดียวกับลำดับชั้นของวิศวกรโยธาชาวไทย แต่ทั้งนี้เพื่อมิให้วิศวกรโยธาชาวต่างชาติเข้ามาแย่งงานวิศวกรโยธาชาวไทยเกินสมควร สภาวิศวกรอาจกำหนดเงื่อนไขสำหรับใบอนุญาตของวิศวกรโยธาชาวต่างชาติให้สามารถทำงานได้ในลักษณะที่เป็นงานก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ ที่มีการลงทุนจากเงินตราของนักลงทุนต่างประเทศเท่านั้นก็ได้ และควรกำหนดความรับผิดชอบของวิศวกรผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงอย่างชัดเจน ไม่ควรปล่อยให้นำหลักทั่วไปในทางแพ่งและทางอาญามาปรับใช้กับความรับผิดชอบของวิศวกรและควรบัญญัติถึงความรับผิดชอบของผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิศวกรที่ประกอบวิชาชีพด้วย โดยนำหลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัดมาใช้บังคับกับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและผู้เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นการเยียวยาหรือสร้างหลักประกันให้กับผู้ซึ่งอาจต้องเสียหายจากการประกอบวิชาชีพของวิศวกร ควรนำหลักการประกันภัยเข้ามาบังคับใช้กับวิศวกรและผู้เกี่ยวข้อง โดยการประกันภัยดังกล่าวควรมีเงื่อนไขที่ครอบคลุมความเสียหายในทุก ๆ ด้าน และครอบคลุมความเสียหายเต็มจำนวนหรืออย่างน้อยก็ให้ได้รับการชดเชยค่าเสียหายให้พอสมควร และควรนำหลักค่าเสียหายเชิงลงโทษมาบังคับใช้กับกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธา โดยให้ศาลได้มีโอกาสกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษได้ตามควรแก่พฤติการณ์แห่งความร้ายแรงในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธา

Thesis Title	Legal Problems and Obstacles on Civil Engineering Profession Under Asian Economic Community Free Trading
Keywords	The Carrying out of Civil Engineering Profession / ASEAN Free Trade Agreement
Student	Numchok Mantam
Thesis Advisors	Dr. Bowonwit Pluengwong Associate Professor Suwit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University, Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

This Thesis is focally intended to study the Legal problem and obstacles in carrying out of the civil engineering profession under the framework of the Asian Nations (ASEAN) Free Trade Agreement with the aim to create the international co-operations arising consequently as a result of the making of the Mutual Recognition Arrangements (MRAs) on the movements of skilled labors in 7 branches of the occupations where one of which is the “Engineering Profession” by having an agreement that each country must recognize one another on the qualifications, standards, skills abilities in the carrying out of the occupations or works of labors among the member countries in the same manner suchlike the persons engaged in the carrying out of the professions in their own counties and recognize the professional qualifications which can be considered from the educational certificates/diplomas or professional experiences and qualifications on the acquisitions of the License or Certification to carry out such occupation officially including the examinations and matter in becoming members of related Occupational Body as well as the leniency on the part of the immigrations and workings. Provided, however, that if one should wish to be engaged in engineering profession in Thailand, he must be subject

under the Engineering Act, B. E. 2542 (1999) Building Control Act, B. E. 2522 (1979) and The Immigration Act B.E.2522.

Based on the above described problems, I, as the Researcher, have come to a conclusion on the analysis that the Engineering Act, B. E. 2542 and Building Control Act, B. E. 2522 and the Immigration Act, B. E. 2522 which are the Master Law applied to the engineering profession in Thailand have caused the problems and obstacles resulting in foreign engineers of the member counties to be unable to carry out the professions of engineers in Thailand due to the lack of the qualifications of being a Thai Nationality and legal status on the immigration, engineer's liability as well as engineering profession quality control.

Deriving from the abovementioned problems, I, as the Researcher, would like to propose a recommendation that in order to make the internal law of Thailand conformed with the MRAs in respect of free labor movements, the provisions of the Engineering Act, B. E. 2542, and the requirements on the application for visa on the right to reside in Thailand in accordance with the scope of work being performed should be revised by stipulating the provisions that foreign civil engineers shall be entitled to submit the applications for Civil Engineer Profession License and shall be entitled for considerations on their classes of civil engineering qualifications reclassification to be under the same standard of the class of those of the Thai civil engineers. Provided, however, that in order to prevent foreign civil engineers from unreasonably competing for civil engineer works from the Thai civil engineers, Engineer Council may stipulate the conditions under the Civil Engineer Profession License by allowing such foreign civil engineers to be engaged in a large scale building construction work invested from the currency of foreign investors only and that the liability of the engineer involved in the damage should be expressly stipulated by not allowing the civil and criminal general principle to be tuned up for use with the liability of the engineers and that the provisions with regard to the liability of the person connected with the engineer engaged in such profession should be stipulated, as well, by adopting the Principle of Liability for strict application to persons engaged in engineering profession and such related persons and as a remedial actions or a creation of a security for a potentially injured person as a result of the carrying out of the profession of an engineer, the Insurance Principle should be applied for the enforcement with the engineers and related persons which, in this

respect, such insurance should contain the conditions on the insurance to thoroughly cover all aspects of the damage and thoroughly cover the damage in full amount or, at least, a reasonable compensation and that the Principle of Punitive Damages should be applied to the case of a damage arising as a result of the carrying out of the profession of a civil engineer by giving the opportunity to the Court to fix the Punitive Damages as reasonable to the seriousness of the circumstances in the carrying out of the profession of a civil engineer.

SPU CHONBURI